Новица Иванов

Времената на Мария

- разказ -

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Ново Братство

ISSN 2466-4707

ГОДИНА II • БРОЙ 36 • 29 декември 2017 година • Безплатен екземпляр

Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Новогодишна картичка от Дания

Златко Захаров

Спокойствието наистина било голяма привилегия

Националният съвет на българите в Сърбия на всички сънародници пожелава

Весела КОЛЕДА

и щастлива и изпълнена само с поводи за радост

Нова ГОДИНА!

В БРОЯ:
КАЛЕНДАР ЗА 2018 ГОДИНА
СПОНСОР НА КАЛЕНДАРА: AGROINŽENJERING ДИМИТРОВГРАД

Заседание на ОС в Босилеград

Бъдещите инвеститори представиха плановете си

На последното тазгодишно заседание на местния парламент в Босилеград потенциалните инвеститори от Русия и Словакия запознаха съветниците с досегашните си дейности и намерения за откриване на производствени цехове в общината.

Инвеститорът от Русия Дмитрий Громико изтъкна, че възнамерява да вземе под наем бившия босилеградски завод на „Здравле" от Лесковац, където да открие цех за преработка на овощия и зеленчуци, с цел производството на полуфабрикати и готови продукти. Вече е регистрирал и фирма в Босилеград под название „Агронива ООД". През първата година планира в цеха да ангажира 100 лица на постоянна работа, както и от 30 до 60 сезонни работници. Руският инвеститор заяви, че няколко пъти е идвал в Босилеград, където е имал срещи с кмета Владимир Захариев и с общинското ръководство, както и с бившите заети в този завод, а имал възможност и да разгледа обекта на „сушарата" и производствените машини, за които посочи, че са в отлично състояние. По думите му в Босилеградска община съществуват добри условия за отглеждане на овощия и зеленчуци, така че през следващите 10 години, т.е. до 2028 г., планира в тази област да инвестира 6,7 милиона евро. Инвестиционните си планове вече е предоставил на общината, както и на Министерството на селското стопанство в Сърбия.

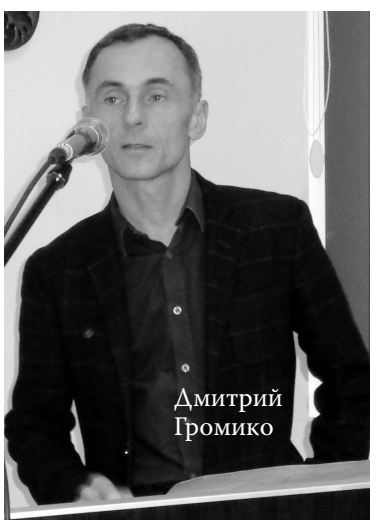
Дмитрий Громико

В изказването си г-н Громико изтъкна, че в Сърбия е от няколко месеца и през това време е обиколил редица общини и фабрики за производство на храна и преработка на овощия и зеленчуци, обсъждал е условията на пазара, възможностите за осигуряване на суровини и др. Накрая е взел решение да инвестира в Босилеград, което най-много се дължи на ползотворните му срещи с кмета Владимир Захариев и заместника му Стефан Стойков, както и на добрите възможности за осигуряване на суровини в нашата община.

Вторият потенциален инвеститор г-н Атила Паркани от Словакия, собственик на фирмата „Вектор ЕУ", в Сърбия вече има регистрирана фирма в Бачки Петровац. В Босилеград е заинтересован да вземе под наем обекта на бившия завод за производство на чорапи „Зеле Велкович" от Лесковац, където да открие цех за преработка на дърво. След като словашкият инвеститор се представи на присъстващите в залата, за дейностите на фирмата, както и за инвестиционните й планове в нашата община, говори Горан Радойичич от Сурдулица, който вече сътрудничи със словашката фирма. Той подчерта, че „Вектор ЕУ" планира през първата година да ангажира на работа 50 работници, докато запланувaните инвестиции през първите три години ще възлизат на най-малко 2 милиона евро, а ще бъдат открити и между 200 и 400 нови работни места. Освен в областта на дървообработвателната промишленост, фирмата е заинтересована и за инвестиции в областта на преработката на горски плодове, овощия и зеленчуци, изграждане на ветропаркове, експлоатация и преработка на фосфати и мрамор. Говорейки за мотивите на словашката фирма да инвестира в Босилеград, Радойичич подчерта, че освен доброто сътрудничество с общинската власт, решаващи фактори са близостта на пристанището в Солун, както и природните ресурси, с които разполага нашата община.

Атила Паркани

След изказванията на инвеститорите съветниците имаха възможност да им задават въпроси и да коментират по темите. От опозицията изразяваха съмнение в реализацията на тези инвестиции, изтъквайки предимно, че досега са се провалили редица опити за ангажиране на инвеститори, и подчертаваха, че в нашата община има все по-малко хора и едва ли ще може да се намерят достатъчно млади и качествени работници за новите цехове. В своите изказвания кметът Захариев и зам.-кметът Стойков между другото изтъкнаха добрите намерения на бъдещите инвеститори, както и отличното сътрудничество между общинското ръководство и Министерството за стопанство на Р Сърбия и министъра Горан Кнежевич, които също се ангажират и оказват голяма помощ и подкрепа за реализацията на тези инвестиции.

В продължение на заседанието общинският парламент прие бюджета за 2018 година, който възлиза на 613 126 888 динара. Най-голяма част от приходите е планирано да бъдат осигурени от републиката - 410,2 милиона дин., различни видове данъци - около 80 млн., приходи от имущество - 73,7 млн., дарения от международни организации, донации и др. Най-голяма част от бюджетните средства са предвидени за дейностите на местното самоуправление - 112,2 милиона, за социални грижи и грижи за децата - 109,3 млн., пътната инфраструктура - 104,8 млн., развитие на спорта и физическата култура - 48,9 млн., развитие на културата - 46,2 млн. В бюджета са предвидени и 14,6 млн. за здравеопазването; 19,4 млн. за развитие на селското стопанство; 17,4 млн. за опазване на околната среда; 21,4, млн. за основното образование; 24,6 млн. за предучилищното образование; 4,6 млн. за средното образование и т.н.

На заседанието бе прието и Решение за изменение и допълнение на Правилника за работа на Общинската скупщина, Решение за общински комунални такси за 2018 г., програмите за работа на публичните предприятия „Услуга", „Строителни площи и пътища на Община Босилеград", Ветеринарната амбулатория „Босилеград", Социалната програма на общината за следващата година, а задвижена бе и инициатива за откриване на Ветеринарна станция.

П.Л.Р.

България поема председателството на Европейския съюз от Нова година

Първото ротационно председателство на България на Европейския съюз ще започне на 1 януари следващата година и ще продължи шест месеца. Девизът на българското председателство на Съвета на Европейския съюз ще гласи "Съединението прави силата".

Според Програмата, която одобри Министерският съвет, водещ принцип на работата ще бъде запазването на единството и солидарността между държавите-членки. Като страна председател България ще отправи три основни послания:

- Консенсус – с фокус сигурността, превенцията на радикализация, миграцията, правосъдието, бъдещето на Западните Балкани и устойчив интегриран подход за Дунавския и Черноморски регион;

- Конкурентоспособност – с фокус Единен пазар, подкрепа на предприемачеството, малките и средни предприятия и стартиращите фирми, постигане на икономически растеж и създаване на работни места, задълбочаване на икономическия и паричен съюз, устойчива околна среда, ефективен Енергиен съюз;

- Кохезия – с фокус новата Многогодишна финансова рамка, инвестиции в растеж и заетост, бъдещето на Кохезионната политика след 2020 г. и Европейските структурни и инвестиционни фондове, опростяване и модернизиране на Общата селскостопанска политика и културно наследство.

По време на председателството в България ще се проведат 265 заседания, 30 от които на най-високо ниво, а срещата на върха на 17 май 2018 г. ще е за Западните Балкани.

Информации за Българското председателство на Съвета на ЕС могат да се четат на **официалния интернет портал** (www.eu2018bg.bg) **на** четири езика - български, английски, немски и френски. Страницата е съобразена с нуждите на хората с увреждания.

България е член **на Европейския съюз от 1 януари 2007 г.**

ПОЛИТИЧЕСКА ПАРТИЯ
"ТОВА СМЕ НИЕ" - Босилеград

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ
ЧЕСТИТИ ПРЕДСТОЯЩИТЕ

НОВОГОДИШНИ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ

И ИМ ПОЖЕЛАВА ЗДРАВЕ, ЩАСТИЕ,
БЛАГОДЕНСТВИЕ И МНОГО ЛЮБОВ.

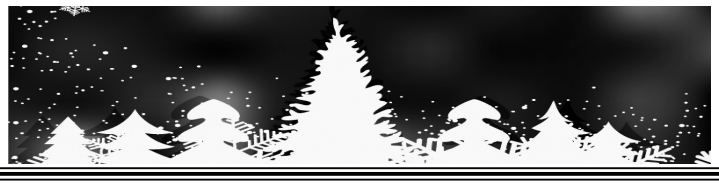

Сърбия и Русия засилват сътрудничеството

Русия ще продължи да подкрепя суверенитета и териториалната цялост на Сърбия, увери руският президент Владимир Путин в разговор с държавния глава Александър Вучич, който бе на работно посещение в Москва.

„Русия е заинтересована за стабилизиране на положението в региона. Руската страна ще продължи да подкрепя суверенитета и териториалната цялост на Сърбия", каза руският президент.

Вучич обяви, че Сърбия никога няма да наложи санкции на Русия заради кризата в Украйна, като подчерта, че Сърбия твърдо подкрепя задълбочаване развитието на политическите отношения с Руската федерация.

Той добави, че Белград разчита на посредническите усилия на Москва в регулирането на ситуацията в Косово.

Президентите Вучич и Путин обсъдиха въпроси, свързани с руско-сръбското стратегическо партньорство в политическата, търговско-икономическата и културно-хуманитарната сфери, както и актуални теми за международното и регионалното положение, доставките на руски газ за Сърбия и евентуалното й включване в "Турски поток".

В рамките на посещението на Вучич в Русия бяха подписани редица споразумения и договори в сферата на енергетиката, селското стопанство, иновациите и отбраната. Според плановете Сърбия ще закупи от Русия не по-малко от шест военно-транспортни хеликоптера, както и противовъздушни отбранителни системи.

През февруари двете страни отбелязват 180 години от установяването на дипломатически отношения. *С.Б.*

Сесия на ОС в Димитровград

Бюджетът за следващата година – 773 милиона динара

Общинският съвет в Димитровград прие бюджета за 2018 г. Запланувано е в хазната да се влеят малко повече от 773 милиона динара.

Кметът д-р Владица Димитров оцени акта като реално конципиран и качествен и добави, че доколкото не се стигне до по-сериозни приливи на извънредни парични средства, няма да има причина за извършване на чести ребаланси. Обосновавайки решението за бюджета, той между другото сподели, че около 130 милиона динара от него са запланувани за инвестиционни и развойни цели, 40 милиона за фондове, 75 милиона за социални цели и т.н.

Димитров наблегна и на това, че през следващата година органите на местното самоуправление и особено Общественото предприятие „Комуналац" трябва да повдигнат процента на набирането на средства от задълженията и таксите на гражданите, като при това заяви: „На гражданите няма да сваляме кожата, но откровено трябва да им кажем, че следващата година услугите, които им оказват органите на местното самоуправление и ОП „Комуналац", ще трябва да заплащат в по-голяма степен". Той сподели сведението, че на „Комуналац" частни и юридически лица дължат десетки милиона динара само за вода".

За бюджета кметът още каза, че не бие на популизъм и че в него няма, както се изрази „политически примес".

Първият димитровградчанин в изказването си оповести голям брой инвестиционни проекти през следващата година, както и реални работни места в частния сектор. Той обърна внимание и на вече хроничния в Димитровградско проблем във връзка с злоупотребата на социланите помощи, като между другото сподели, че има хора, които могат, но не искат да работят, тъй като си правят калкулация, според която им е по-добре да получават социални помощи, отколкото да работят, в резултат на което през следващата година частните фирми, които тук открият цехове, може би ще имат проблем с набиране на работна ръка.

Б. Д.

Центърът за култура в Димитровград

ПЛОЩАД „Д-Р ЗОРАН ДЖИНДЖИЧ" 2

На всички граждани честити

2018 г. и Коледа

Ние се грижим за културата!

ОБЩИНСКАТА СКУПЩИНА БОСИЛЕГРАД

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ В ОБЩИНАТА ЧЕСТИТИ

НОВАТА 2018 ГОДИНА
И
РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

С ПОЖЕЛАНИЯ ЗА КРЕПКО ЗДРАВЕ, ЛИЧНО И СЕМЕЙНО ЩАСТИЕ И УСПЕХ ВЪВ ВСЯКО НАЧИНАНИЕ!

„Мобилна клиника” за Здравния дом в Босилеград

Здравният дом в Босилеград се сдоби със специализирана линейка - мобилна клиника, дарение от ООН и Международната организация за мигрантите ИОМ. Линейката е оборудвана със съвременна медицинска апаратура и е предназначена, както за оказване на медицинска помощ на терена, така и за транспорт на пациенти. Специализираният медицински микробус е оборудван с мобилна кислородна система, ЕКГ, дефибрилатор за реанимация на пациенти, легло, хирургични инструменти и др. Уредите могат да бъдат включени към електрозахранващата мрежа чрез кабел на самата линейка, а тя притежава и собствен агрегат за ток.

Директорът на босилеградския Здравен дом д-р Горан Василов изрази благодарност за дарението и изтъкна, че тази своеобразна малка клиника ще бъде използвана за работа на медицинските екипи в селата, за масови мероприятия, на които задължително присъства екип от Здравния дом, за транспорт на пациенти и др.

Кметът Владимир Захариев изтъкна, че специализираният медицински микробус е поредното дарение, което нашата община е получила благодарение на хуманното й отношение към мигрантите. Босилеградска община е провъзгласена за община, която полага най-много грижи за мигрантите. Освен Босилеград, такава линейка е получила единствено и Община Сйеница, каза той.

По думите на кмета на срещата с представителите на ООН и ИОМ - Международната организация за мигранти в Босилеград, общинското ръководство е поискало помощ и съдействие за реализация на проекти от областта на здравната защита, с цел повишаване качеството на здравните услуги за гражданите. „Благодарение на хуманното ни отношение и грижите, които полагаме за мигрантите, получихме средства за изграждане и оборудване на блока за спешна медицинска помощ към Здравния дом, миналата година получихме линейка от Посолството на Япония, а в момента се провеждат преговори за осигуряване на нов ултразвуков апарат, както и за ремонтиране на останалата част на обекта на старата болница за престой на мигранти”, посочи той.

Както узнаваме, представители на дарителите на мобилната клиника ще посетят Босилеград през януари следващата година.

П.Л.Р.

ОС на Сръбската прогресивна партия Димитровград
НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ
ЧЕСТИТИ

ПРЕДСТОЯЩИТЕ НОВОГОДИШНИ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ

Гранични полицаи, митничари и цивилни задържани на „Градина”

Тринадесет митничари, 8 полицейски служители и 13 цивилни бяха арестувани на Граничния пункт „Градина” преди броени дни заради подкупи.

Митничарите и полицаите са заподозрени, че от юли миналата година до септември тази година са позволили на арестуваните граждани да внасят в Сърбия стоки, чиято търговия не е разрешена или е ограничена.

Заподозрени са също, че не са таксували стоката, която е били в превозното средство, което вече е преминало границата, а по-късно е намерено, както и поради заверка на паспорт през август на лице, което не е било на границата, съобщи Министерството на вътрешните работи на Сърбия.

Полицейската акция е извършена в сътрудничество с прокуратурата за организирана престъпност и вътрешен контрол на МВР.

„Балканска” 2
Тел. Централа
+381 10 361 108
+381 10 361 288

ОБЩИНА ДИМИТРОВГРАД

НА ВСИЧКИ ДИМИТРОВГРАДЧАНИ И НА ВСИЧКИ ХОРА ЧЕСТИТИМ

НОВАТА 2018 ГОДИНА

И КОЛЕДА

С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА МНОГО ЗДРАВЕ, КЪСМЕТ И УСПЕХИ.

Делегация на Народното събрание на Р България в Звонци и Бабушница

За по-тясно и плодотворно сътрудничество

Делегация на Комисията за българите в чужбина към Народното събрание на Р България тези дни посети Звонския край и Бабушница. Оглавена бе от председателя на комисията Антон Дончев, а в състава й бяха и старшите експертни сътрудници Атанас Махлелиев и Севастиан Добрев, както и главният експертен сътрудник Спас Ташев. Придружаваше я и пълномощният министър на Генералното консулство на Р България в Ниш Николай Колев.

Гостите посетиха най-напред манастира „Св. Йоан Богослов" край село Поганово, а след това и средището на българското малцинство в Бабушнишка община – село Звонци, където проведоха разговор с най-значителните представители на малцинство в този край – завеждащия тамошната Канцелария на Националния съвет и член на Общинския изпълнителен съвет в Бабушница Иван Таков, съветника в Общинския съвет и председател на тамошната комисия за междунационални отношения Саша Златанов и др. По време на разговора особено впечатляващо прозвучаха думите на домакините, според които представителите на българското малцинство в Бабушнишко са много поуважавани, когато са видими материалната и всеки друг вид подкрепа от страна на българската държава. Гостите пък споделиха, че винаги ще настояват да им оказват такава подкрепа. След разговорите те посетиха местната църква „Св. Илия" в Звонци, която е възобновена предимно с донорски средства на субекти от България.

Делегацията след това бе приета и от водачите на Бабушнишка община – кмета Сладжана Николич и председателя на Общинския съвет Деян Лазаревич. Присъстваха и началникът на общинската управа Сладжана Милич, зам.-председателят на Общинския съвет Горан Игнятович и директорът на тамошната туристическа организация Милан Стаменкович.

По време на едночасовия сърдечен разговор бе констатирано, че Бабушнишка община може да служи като образцов пример не само в Сърбия, но и по-широко как се зачитат правата на едно национално малцинство – в случая българското. Заключено бе и това, че в Бабушнишко няма никаква дискриминация на това малцинство.

Домакините настояваха представителите на българската делегация да съдействат за съвместно кандидатстване на общини от Сърбия и България с проекти предимно от областта на инфраструктурата, т.е. – получаване на средства от т. нар. ИПА програма на ЕС, в която могат заедно да се включат представители както на общини от европейски страни, които вече са в състава в съюза (каквато е България), така и общини от европейски страни, които се стремят да се присъединят към съюза (каквато е Сърбия).

В контекста на темата особено бе наблегнато върху проектите за изграждане на водопровода в Звонския край Вучи дел-Ракита-Звонци-Звонска баня и ремонта на регионалния път от с. Звонци до Бабушница, за които вече са изготвени проекти, но липсват средства. Домакините дори раздвижиха идеята България като държава сама да отдели средства за реализиране на комунални проекти в Звонско, разбира се, доколкото има такива възможности, в който случай, както се изразиха, общината би й била изключително благодарна.

Особен акцент в разговорит бе сложен и върху развитието на туристическите потенциали на Звонския край, имайки предвид, тамошната чиста и прелестна природа, както и лечебните извори в Звонска баня. На представителите на Звонски край бе внушено предимно със съдействието на братската българска община Костинброд, с която от години поддържат тясно сътрудничество, да изготвят сайт, в който ще представят туристическите си потенциали.

Както заяви председателят на Общинския съвет в Бабушнишко Деян Лазаревич, това е най-висока делегация от България, която някога е посетила Бабушнишка община.

Б. Д.

Коледен концерт на софийските сопрани „Le Contesse Quattro" в Ниш

Под егидата на Генералното консулство на Република България в Град Ниш и Дирекция "Култура" на Столична община квартет български сопрани "Le contesse quattro" изнесе концерт в Ниш.

След разсвирването, в което участваха учениците от нишкото Музикално училище "Д-р Воислав Вучкович", гостите в залата на Народния театър приветства генералният консул на Р България в Ниш г-н Едвин Сугарев. В обръщението си той пожела много здраве и щастие, всеотдайност, енергия и воля за реализиране на всички добри начинания.

В репертоара на четирите красиви момичета бяха включени общо 19 изпълнения на няколко езика, представени в различни стилове. „Четирите графини" с класическото си звучене и стилното представяне предизвикаха нестихващи аплодисменти на публиката.

Бурните и дълги аплодисменти след края на концерта извикаха на бис четирите млади оперни певици - Ина Петрова, сопран, Надежда Кондаклиева, сопран, Венера Мелеки, сопран, и Александрина Стоянова, мецосопран.

С.Б.

- Големия спектакъл показа, че българската култура и традиция са живи. Българите са най-музикаланта нация в света. Насладих се на очарователната магия на музиката на четирите момичета. Концертът показа, че в Ниш съществува глад за класическа музика. Благодаря на консулството. Да се организира концерт в най-престижната зала в Ниш и тя да бъде изпълнена до краен предел не е малка работа – заяви след концерта проф. Ванче Бойков от Нишкия университет.
- Благодаря на консулството, благодаря на София, беше прекрасно. Щедрите аплодисменти са оценката на концерта. Чакам нови изненади – каза Небойша Бошкович, застраховател.

ПУБЛИЧНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ "СТРОИТЕЛНИ ПЛОЩИ И ПЪТИЩА НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД"

J.P. DIREKCIJA ZA GRAĐEVINSKO ZEMLJIŠTE I PUTEVE BOSILEGRAD

НА СВОИТЕ ЗАЕТИ, ДЕЛОВИТЕ СИ ПАРТНЬОРИ И НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД

ЧЕСТИТИ

ПРЕДСТОЯЩИТЕ НОВОГОДИШНИ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ.

КРЕПКО ЗДРАВЕ, РАДОСТ И УСПЕХИ ДА ВИ СЪПЪТСТВАТ ПРЕЗ НОВАТА 2018 Г.

С решение на Община Димитровград

Новогодишни подаръци за всички деца до 10 години

С решение на съответните органи на Община Димитровград всички деца до 10-годишна възраст, които живеят на територията на общината, ще получат новогодишни подаръци.

Списъците на децата до посочената възраст, които се учат в местното основно училище или посещават детската градина, ще бъдат изготвени в образователните ведомства.

Останалите деца, които не са възпитаници на някое от ведомствата, родителите трябва да регистрират в списъка, който се намира в Общинския отдел за обществени дейности.

Б. Д.

Представители на българското малцинство не можаха да участват в Панаира на националните малцинства в Белград

Въпреки че предварително бяха извършени всички необходими подготовки, българското национално малцинство бе възпрепядствано да се представи на Панаира на националните малцинства в Белград, който Канцеларията за човешки и малцинствени права за втора поредна година организира на 10 декември по повод Международния ден на човешките права под мотото „Сложена мозайка на Сърбия".

Поради големите снеговалежи и лошото време през нощта между 9 и 10 декември групата, която потегли от Босилеград, се завърна от Горна Лисина. Самото тръгване се забави с един час и половина, причината за което бе паднало дърво на пътя на десетина километра от Босилеград и бе необходимо да се изчака екипите за поддържане на пътищата да го премахнат. Макар и със закъснение колоната, в която бяха автобуса и колите с представители на Националния съвет, членове на танцовия ансамбъл и певческата група „Босилеградско славейче" към Центъра за култура и танцовия състав към СД „Младост", потегли от Босилеград. Движението по трасето бе изключително затруднено и след изминати петнадесетина километра в Горна Лисина бе взето решение да не се рискува повече и групата се завърна в Босилеград. Броени минути преди колоната да стигне до моста в Горна Лисина, на това място един микробус се беше преобърнал край пътя, но за щастие нямаше пострадали.

П.Л.Р.

И това се случва: Иск на група жители на с. Пъртопопинци

Да излязат от съвместната местна общност със село Моинци

Представители на забърдското село Пъртопопинци изразиха желание да излязат от съвместната местна общност със съседното село Моинци и да сформират собствена МО. Това заяви на сесия на Общинския съвет и съветникът Александър Васов, като иска целенасочи към присъстващия на сесията член на Общинския изпълнителен съвет, задължен за селата Еленко Петров. Петров отговори, че в момента не съществуват условия „за раздяла", а трябва да се изчакат следващите избори за съвети на местните общности.

Проблемът в тази местна общност всъщност е, че доста жители на Пъртопопинци официално са с местопребиване в Димитровград, а не в селото си, в резултат на което за кмет на местната общност главно се избира човек от с. Моинци, споделиха пред вестника ни пъртопопончани, които са за „отцепването". Те обаче пожелаха анонимност, не желаейки откровен конфликт с настоящия кмет. Добавиха още, че сред жителите на тяхното село има и по-добри кандидати за поста кмет, но те „не минават добре на изборите", тъй като моинчани, които са повече в избирателния списък за местните избори, гласуват главно за своите съселянини.

Настоящият кмет на местната общност Моинци и Пъртопопинци Зоран Веселинов, по известен с прозвището си Белмондо, сподели пред вестника ни, че не му е напълно ясен искът на определени пъртопопинчани, предвид, че в Съвета на местната общност са трима представители от с. Пъртопопинци, а двама от с. Моинци. Той заяви, че в избирателния списък за изборите в местната общност броят на пъртопопинчани и моинчани преблизително е еднакъв. Напомни, че на изборите тази пролет за него е гласувал и немалък брой пъртопопинчани. „Не знам в какво е проблема? На групата пъртопопинчани, които са за отделянето, много общински ръководители вече поръчаха, че това могат да го направят, но само в навечерието на новите избори за съвета на местната общност след няколко години, а не сега. Аз какво да им правя, когато техни съселяни гласуват за мен!", бе категоричен Веселинов в изявлението си.

В тези балкански пространства (и не само в тях) вече видяхме случаи република да иска да се отдели от федерация, покрайнина от република, общини от република или покрайнина, село от една община или град...

Ето сега виджаме и как едно село иска да се „отцепи" от друго село, с което образува единна местна общност.

Б. Д.

ВЕТЕРИНАРНАТА АМБУЛАТОРИЯ "БОСИЛЕГРАД"

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 2018 ГОДИНА И КОЛЕДА

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД, ПОЖЕЛАВАЙКИ ИМ КРЕПКО ЗДРАВЕ И БЛАГОПОЛУЧИЕ.

Домът за престой на стари лица

„ИВО АНДРИЧ" 38 ДИМИТРОВГРАД
ТЕЛ. 010 361 793
e-mail: dspdmg@yahoo.com

На всички свои клиенти и работници, както и на всички хора пожелава щастлива

Нова година и РождествоХристово.

IBER BOSILEGRAD OSNOVANO 1993.
d.o.o.
IBER
BOSILEGRAD, Slavčo Dinov 33
– PROIZVODNJA
– TRGOVINA
– USLUGE
Tel: 017/877-877
Fax: 017/877-661
servis: 017/877-642
e-mail: berko@ptt.yu
НА СВОИТЕ РАБОТНИЦИ, КЛИЕНТИ, ПАРТНЬОРИ И НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА ЧЕСТИТИ НОВОГОДИШНИТЕ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ.

Концерт на Народно читалище „Братство 1869" от Кюстендил

В организация на общината и Центъра за култура „Босилеград" миналата седмица Народното читалище „Братство 1869" от Кюстендил изнесе Коледен концерт в Голямата зала на Културния дом в Босилеград. „Братство 1869" е първото читалище в Югозападна България, което още в края на 19 век е издавало вестник под название „Братство".

Пред босилеградската публика се представиха певческата група „Еделвайс" с ръководител Димитър Цветков, които изпълниха известни шлагери и стари градски песни. Във втората част на програмата вокалната група „Струмски полъх" с ръководител Слава Соколова се представи с български народни песни от Кюстендилско.

Председателят на кюстендилското Народно читалище „Братство 1869" Иван Андонов, който е и председател на Общинския съвет в Кюстендил, заяви, че читалището и босилеградския Център за култура в бъдеще ще задълбочават сътрудничеството си и ще развиват съвместни дейности.

П.Л.Р.

Новогодишна картичка от Дания

Златко Захаров, някогашен царибродски спортист, акордеонист..., специално за новогодишното „Ново Братство”

Спокойствието наистина било голяма привилегия

** Г-н Захаров, от години със семейството си живеете в Дания. Как се справихте там? Добре ли Ви е в страната на Ханс Кристиан Андерсен? Ние в Сърбия и в Цариброд тази страна, по приказките, които от години слушаме за нея, вече си я представяме като приказна.*

- Да, вече 12 години живеем и работим в Кралство Дания. Мисля, че се справихме добре, защото, ако не бяхме се справили, смятахме да я напуснем или отново да се завърнем на Балканите.

Какво според мен е най-важното дали един човек ще успее или не в чужбина? На първо място е кадърността, която пряко е свързана с образованието. Трябва човек да е специалист в каквато и да е област. Това са картите, с които може да започне да „играе комар с живота”. В този случай съществува сравнително голям шанс да се успее на Запада. Ако пък сте си купили диплома или сте я получили като подарък от партиен приятел, любовник, роднина, близък...(което сега е модерно при нас), шансовете са малки. Такива „специалисти” могат да получат работа само в балканските земи и там да „пренасят” своя „талант и знания” на други. За наше щастие, ние имахме силни козове в картите си и се осмелихме да „започнем играта”. Известно е, че съпругата ми Татяна има познания в областта на медицината, докато аз мога да науча всеки човек, който има крайници, да скача, бяга, хвърля, тласка...

Работя в два лекоатлетически отбора. В КАМ, в който съм шеф-треньор, и в отбора „Фремад”, в който съм старши треньор. Създадох няколко състезатели, които са в националния отбор на Дания. Миналата седмица едно, да го нарека така, мое момче, състезаващо се в конкуренцията на юноши младша възраст (има 12 години), подобри датския рекорд в бягане на 1000 метра в зала с цели 5, 5 секунди! Преди 8-9 години открих частна фирма в областта на спорта, като провеждам индивидуални тренировъчни програми с известни футболни отбори. Става дума за програма за подобряване на физическите качества – бързината, силата и издръжливостта.

Отговорно лице съм в Окръжната община Слагелсе за провеждане на лекоатлетически състезания в училищата и организиране на мероприятието „Училищна олимпиада”, което се провежда ежегодно.

Съпругата ми Татяна е специалист по детска хематоонкология. Едно време работеше в родния град на Ханс Кристиан Андерсен - Оденсе. Сега работи като доктор примариус и се занимава предимно с научно-изследователска дейност в болницата „Нукоебинг” в региона Зеландия. Стреми се да стане преподавател в Медицинския факултет в рамките на Университета в Зеландия.

** Знаете ли, че на много цариброднани липсвате и като добри и кадърни хора, и като специалисти в своите области? Вие като спортен деец, акордеонист, гълъбар..., съпругата Ви като лекар-специалист... При Вас положението как е, милеете ли за родния Цариброд? Размисляте ли за него често или...?*

- Ами, предполагам, че на някои хора в Цариброд липсваме, а на други – не. И това е съвсем нормално. Много роднини и близки ни идваха на гости, особено откакто си купихме къща преди четири години. Ние зачитаме потеклото си. Обичаме Балканите, шоплъка, музиката, обичаите... Само че с 40 години разбрахме, че трябва да обичаме най-вече себе си и семейство ни...

** Какво най-напред Ви хрумне, когато се заровите в спомените за Цариброд? Но честно да ни отговорите...?*

- Ма, разбира се, че ще отговоря честно. Винаги съм бил честен към всички и особено към моите цариброднани. Винаги съм се стремял да им помогна колкото е по силите ми и да им предам всичко, което знам и към което са проявили интерес. Но честно казано, малко ме е страх да не изчезнем като народ, защото в моите очи там нещата не са тръгнали както трябва. Тези, които правят такъв сценарий, сякаш не обичат „мислители”, а – „изпълнителни”!

Когато размислям за Цариброд, хрумва ми 40 години дългата ми връзка със съпругата ми. Спомням си за нашите разходки по хубавите гори, полета, реки, в парка... Спомням си за първата целувка, за момента, когато започнахме да се държим за ръце..., за моментите, когато слушахме музиката на Бони Тейеър, Абба, Бони Ем, Смоуки... Спомням си и за дните в семейството, което създадохме, срещите и общуването с близките и приятелите... Аз и Татяна се стараем да си спомняме само за хубавите неща. Лошите настояваме да забравим. Но и на лошите сме благодарни, тъй като от тях много научихме.

** Дечицата Ви на колко години станаха и с какво образование се сдобиха?*

- Децата ни вече станаха „големи хора” и ние като техни родители много се гордеем с тях, а и те с нас... Мисля, че това е най-голямата благодарност за един родител. Възпитавахме ги да станат „граждани на света” и предимно да станат – „добри хора”. Мартина сега е на 27 години. Тя завърши фармакология. Докато Жарко е на 24 години и е икономист. И двамата живеят в Копенхаген. Подготвят дисертации. Едновременно се занимават с частен бизнес. Пътуват много из целия свят.

** Има ли още димитровградчани в Дания и общувате ли с тях?*

- Не съм чувал, че има цариброднани в Дания. Може би ги и има...? Контактуваме с някои хора от бивша Югославия, България и други страни, а имаме си много приятели датчани.

** Как прекарвате свободното си време? Чували сме, че със съпругата Ви Татяна много пътувате. Вярно ли е? В коя част на земното кълбо прекарахте лятната, а къде се стягате да прекарате зимната почивка?*

- Така е, обичаме да пътуваме и много пътуваме… Почти ежемесечно сме на летището „Каструп” в Копенхаген. Дали ще летим в България, Сърбия, някъде на състезания, на тренировъчни лагери..., или пък сме тръгнали на друг континент, това няма значение. Смятаме, че отделените за пътуване пари не са похарчени. На човек му остава предимно това, което е видял през живота си, спомените за това къде е бил. Нашите спомени от пътуванията са най-голямото богатство, което имаме.

Миналата година бяхме в Индия, Австралия, на гърцкия остров Крит и т.н. Тази година с Татяна и децата ни ходихме два пъти в САЩ – в Калифорния и Флорида. Децата пък още два пъти ходиха в САЩ – в Ню йорк и Маями. Ето Мартина сега пак е в Ню йорк. Тази година по време на лятната ваканция три седмици прекарахме на гръцките острови Левкада и Кефалония. Зимната ваканция се стягаме да прекараме на Алпите. Ако човек не иска неприятни изненади, „на пързалка” трябва да ходи само в Алпите.

** Благодаря Ви за разговора и дано се видим по-скоро и в Цариброд - на чашка греяна, мезенце и някоя „шушеничка”, тъй като ние, цариброднани, вероятно сте разбрали, станахме известни с това местно изделие. Вие там може би имате повече пари, но ние тук имаме повече душа, а нашият мерак надали го има при вас в Дания...*

- А-а, не! Ма, Вие ли смятате, че ние сме се „поизпуснали”? (смях). Всяка година получаваме и ние от „шушениците” и от „Пиротския пеглан колбас”. И много други “вкуснотийки“ си получаваме и това от много страни. Шапката долу особено на италианските продукти от сушено месо. Бих Ви се похвалил, че като член на клуба „Любителите на виното” тук в Дания преди около четири години започнах да произвеждам вино от италиански сортове грозде. Вижте, не казвам, че не ни беше хубаво в Цариброд, но там лошото беше, че мераците ни бяха работа, а работата - хоби (смях). Когато вече споменахте парите (добре, разбирам, че повече биете на шега), бих казал, че парите не са най-важното нещо тук в Дания. Много хора на Балканите имат пари, но мислите ли, че са спокойни, както хората в Дания? Не! Никога никой от познатите ни и съседите ни тук, не сме виждали да се връща изморен от работа. Така е и с нас. Спокойствието наистина било голяма привилегия. Но, нека всеки човек си харчи живота по начина, който смята, че е най-добър за него.

Накрая нека да пожелая всичко хубаво на вестника ви „Братство”, съответно сега „Ново Братство”, на читателите ви, на моите сънародници, роднини, близки и приятели. Приятно прекарване на новогодишните празници и всичко хубаво в Новата 2018 г.

Специален поздрав от Дания!

Разговора води:
Бобан Димитров

АВТОТРАНСПОРТНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ **ТАСЕ ТУРС**

ЧЕСТИТИ **НОВОГОДИШНИТЕ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ**

НА ВСИЧКИ ПЪТНИЦИ И ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА

Съобщение

От Община Босилеград уведомяват гражданите, че всеки вторник в Здравния дом се взимат безплатни кръвни проби за изследване на хормони, туморни маркери и др., а на утрешния ден се занасят във ВМА в Белград, където се вършат изследвания и след това резултатите се предоставят на пациентите.

По този начин босилеградчани вече нямат нужда да отиват в здравните центрове във вътрешността за медицински изследвания, които не могат да се вършат в босилеградския Здравен дом.

П.Л.Р.

По повод 18 декември - Международния ден на мигрантите

Общината организира културна програма и раздаде подаръци на мигрантите в Босилеград

По повод Международния ден на мигрантите представители на общинското ръководство начело с кмета Владимир Захариев посетиха Центъра за мигранти в обекта на старата болница в Босилеград. Също така бе организирана културна програма с участие на фолклорния ансамбъл на Спортното дружество „Младост", а на децата, които представляват почти една трета от общо около 60-те мигранти, колкото в момента пребивават в Босилеград, бяха връчени подаръци, лакомства, овощия и др. От своя страна мигрантите представиха свои ръкоделия, които са изработили по време на престоя си в Босилеград.

Поздравявайки присъстващите, кметът Захариев между другото изтъкна:

„Заедно с Вас даваме пример на целия свят, че различните религиозни общности - християнска и ислямска - могат да живеят под един покрив, а този покрив е мир и толерантност. На всеки трябва да се даде възможност, понеже всички сме равни пред Бога. Вашите усмивки и щастливите ви лица са най-голямата награда за нас. Приехме ви сърдечно и вие го заслужавате това. Ще продължим и занапред да се стремим да ви предоставяме всички необходими условия за достоен живот", каза той.

От декември 2016 г. в ремонтирания обект на старата болница в Босилеград са настанени около 60 мигранти от Афганистан, Пакистан, Ирак, Сирия и други страни. Отпреди няколко месеца децата на мигрантите ходят на училище заедно с нашите деца, а в общината очакват подкрепа от международни организации за ремонт на останалата част от старата болница, в която също ще бъдат настанени мигранти.

П.Л.Р.

Пет договора за финансиране на проекти

В Генералното консулство на Р България в Ниш на 13 декември бяха подписани договори за проектно финансиране на организации и институции от Югоизточна Сърбия в рамките на Програмата за развитие на демокрацията и подкрепата на Сърбия по пътя й на присъединяването към Европейския съюз.

Договори за финансирането на проекти подписаха представители на Института по трудова медицина от Ниш, Регионалната депония от Пирот, Центъра за Култура в Димитровград, КИЦ „Босилеград" и Сдружение ГЛАС от Босилеград.

Общата стойност на проектите е близо 190 000 евро. Това е само част от проектите, които са одобрени за Република Сърбия, т.е. само за югоизточната част на страната. Министерството на външните работи на Р България за трета поредна година провежда тази програма с цел подкрепа на Р Сърбия по пътя й на присъединяването към Европейския съюз.

С. Дж.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА „ХРИСТО БОТЕВ" БОСИЛЕГРАД

ЧЕСТИТИ

2018 г. и КОЛЕДА

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД И ИМ ПОЖЕЛАВА УСПЕХИ, РАДОСТ И ЩАСТИЕ.

Комуналац ДИМИТРОВГРАД

„Балканска" 30 Димитровград

Тел. 010 362 764; e-mail: komdmg@mts.rs

на всички свои работници, клиенти, делови партньори, както и на всички граждани пожелава хубаво прекарване на

Новогодишните и Коледни празници.

ОП „Комуналац" е винаги в служба на гражданите и в служба на общината.

В знак на благодарност към ВМА в Белград

Над 120 босилеградчани дариха безвъзмездно кръв

Над 120 босилеградчани се включиха в доброволната кампания за кръводаряване за нуждите на Военномедицинската академия в Белград, която на 8 декември се проведе в Здравния дом в Босилеград. Организатор на акцията бе Община Босилеград в сътрудничество с Отдела за трансфузиология към ВМА в Белград, местната организация на Червения кръст и Здравния дом. Хуманитарната акция е организирана в знак на благодарност и признателност към ВМА в Белград, чиито лекарски екипи от миналия месец всеки петък идват в Босилеград и вършат безплатни прегледи на гражданите от общината, а същевременно пациенти от Босилеградско имат възможност за безплатно лечение в клиниките на това здравно ведомство.

Сред кръводарителите бяха и кметът Владимир Захариев, както и директорът на Здравния дом д-р Горан Василов. Захариев изтъкна, че с този хуманен акт гражданите на Босилеград желаят да дадат своя принос и да благодарят на ВМА.

"Това не е задължение, а просто желание на всички нас да изкажем огромната си благодарност и доверие към целия медицински персонал във ВМА и аз съм сигурен, че тази инициатива ще продължи и в бъдеще", каза Захариев и добави, че това е една красива картина на Босилеград, чиито граждани винаги са готови да покажат своята хуманност, съпричастност и благодарност.

Кампанията беше подкрепена и от десетина членове на хуманитарната организация „Коце завинаги" от Враня.

Въз основа на договора на общинското ръководство със съответните републикански министерства и ръководството на ВМА, от миналия месец всеки петък в Здравния дом в Босилеград лекари-специалисти от здравното ведомство вършат безплатни прегледи на пациенти от нашата община, с цел ранна диагностика и превенция при лечението, а осигурено е и безплатно лечение на пациенти от Босилеградско във ВМА. Заявките за прегледи гражданите подават в сградата на общинската администрация.

П.Л.Р.

На заседание на ПКГО

Още един пост за кмета на Димитровградско

Кметът на Димитровградска община д-р Владица Димитров бе избран за председател на Съвета за здравеопазване и социална политика към Постоянната конференция на градовете и общините (ПКГО) в Сърбия.

Решението бе взето на 45-ото заседание на организацията, което се проведе през средата на този месец в Белград.

Б. Д.

НА ЗАЕТИТЕ, КЛИЕНТИТЕ И НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА

ЧАСТНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ "ЙОСКА КОМЕРЦ"

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 2018 ГОДИНА И РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Anitex
www.anitexsocks.com

НА СВОИТЕ РАБОТНИЦИ, НА ПАРТНЬОРИТЕ И НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА

ЧЕСТИТИ

НОВОГОДИШНИТЕ И КОЛЕДНИ ПРАЗНИЦИ

И ИМ ПОЖЕЛАВА КРЕПКО ЗДРАВЕ, КЪСМЕТ И УСПЕХИ ПРЕЗ НОВАТА 2018.

В Центъра за култура в Босилеград

Изложба на ученически рисунки и скулптури

Любиша Пенев, художник и преподавател по изобразително изкуство в Основното училище „Георги Димитров" в Босилеград, миналата седмица организира изложба на ученически рисунки и скулптури във фоайето на Културния дом. На мероприятието бяха представени около 100 рисунки и няколко десетки скулптури от глина и гипс, автори на които са ученици от първи до осми клас на основно училище.

На откриването на изложбата, чиято организация подкрепиха Центърът за култура и основното училище, голямото фоайе бе изпълнено с ученици, учители и граждани. По този повод бе организирана и музикална програма с участието на ученички от основното училище, които, съпровождани от професора по музика в ОУ Горан Младенов (синтезатор) и самия Любиша Пенев (китара), изпълниха редица рок хитове.

По време на тържественото откриване на изложбата бяха наградени авторите на най-хубавите рисунки и скулптури. За най-добра картина бе избрана творбата на осмокласничката Анджела Захариева, петокласникът Петар Зарев получи награда за най-добра графика, шестокласничката Лиля Костова за най-добра рисунка, седмокласничката Михаела Григорова за най-добър портрет, докато за най-хубава скулптура бе избрана творбата на Саня Радойкова, ученичка в четвърти клас. На тържеството бяха връчени и специални грамоти на ученици със *специални* образователни потребности - на осмокласничката Александра Николова и на седмокласниците Станиша Христов и Йован Лазаров, чиито рисунки също бяха представени на изложбата.

В рамките на изложбата се представи и Махбообах Тахери, млада художничка от Афганистан, която вече една година живее в Центъра за мигранти в нашия град. Уникалните й изображения, създадени по най-различни мотиви, предизвикаха особен интерес сред присъстващите. На откриването на изложбата присъстваха и всички мигранти от лагера в Босилеград.

П.Л.Р.

В организация на Столична община

Коледна програма за босилеградските малчугани

Столична община София със съдействието на КИЦ „Босилеград", Основното училище и Детската градина, за поредна година в стола на основното училище в Босилеград организира Коледна програма за учениците от началните класове и от предучилищния курс в детската градина.

Куклен театър от София изпълни моноспектакъла „Звездите на цирка", изигран с марионетни кукли от актрисата Симона Нанкова. В края на програмата на сцената дойде и Дядо Коледа, който зарадва малчуганите и им раздаде подаръци. *П.Л.Р.*

Димитровград

Още една улица с асфалт

В Димитровград неотдавна бе асфалтирана уличка в квартала **„Сателит" с дължина** 60-ина метра, която свързва улиците „8 март" и „Светосавска".

За целта бяха изразходвани около 1, 5 милиона динара от бюджета на местното обществено предприятие „Комуналац", а извършител на работите бе пиротското предприятие „Друмови АД".

Б. Д.

SUPR Dimitrovgrad "Nenatex"
PROIZVODNJA PREDIVA JAMBOLIJA, PREKRIVAĆA I ĆEBADI OD VUNE
Tel/fax: 010/361-566, 361-164; Teslina bb, DIMITROVGRAD
www.nenatex.co.rs e-mail: nenatexdimitrovgrad@gmail.com

PROIZVODNJA PREDIVA JAMBOLIJA,
PREKRIVAČA I ĆEBADI OD VUNE
Teslina bb, DIMITROVGRAD

Tel/fax: 010/361-566, 361-164 ;
www.nenatex.co.rs;
e-mail: nenatexdimitrovgrad@gmail.com

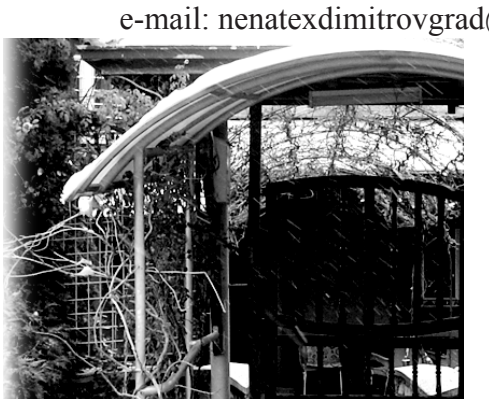

на заетите, деловите си партньори и на всички граждани

честитим

предстоящите празници.

ОУ „Христо Ботев" в Димитровград

„Христо Ботев" 3,
Димитровград
Тел. 010/362 788

Весели празници на учениците, родителите им, всички заети във ведомството, както и на всички хора на добра воля по целия свят!

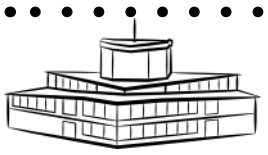

ЦЕНТЪР ЗА КУЛТУРА “БОСИЛЕГРАД”

честити

Нова година и Коледа

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ
В БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА
С ИСКРЕНИ ПОЖЕЛАНИЯ ЗА ЗДРАВЕ,
УСПЕХИ И ПОЛЗОТВОРНИ ДЕЛА.

Fabrika nameštaja HRAST Bosilegrad

ФАБРИКА ЗА МЕБЕЛИ “ХРАСТ” БОСИЛЕГРАД

Произвежда всички видове мебели, дивани, гарнитури, матраци, фотьойли, табуретки, столове и др. “ХРАСТ” притежава и мебелна къща с площ от 5 000 м², бензиностанция и стаи за нощувка в Парачин - на ул. “Видовданска” 36.

НА ВСИЧКИ СВОИ КЛИЕНТИ, ПАРТНЬОРИ
И НА ГРАЖДАНИТЕ
НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА ЧЕСТИТИ

НОВАТА 2018 ГОДИНА И
РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

С ПОЖЕЛАНИЕ ЗА ЗДРАВЕ, КЪСМЕТ И БЕРЕКЕТ.

VODOVOD KANALIZACIJA J.P. "USLUGA" BOSILEGRAD Dobrodolski potok bb

ПУБЛИЧНОТО ПРЕДПРИЯТИЕ “УСЛУГА”

НА СВОИТЕ ЗАЕТИ,
КЛИЕНТИТЕ, ПАРТНЬОРИТЕ И НА ВСИЧКИ
ГРАЖДАНИ НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД

ЧЕСТИТИ

Нова година и Коледа.

КРЕПКО ЗДРАВЕ,
РАДОСТ И УСПЕХИ
ДА ВИ СЪПЪТСТВАТ
ПРЕЗ НОВАТА 2018 Г.

Кюстендилският общински театър се представи в Босилеград

„Световъртеж“ въодушеви босилеградчани

В организация на Центъра за култура в Босилеград неотдавна пред местната публика се представи Кюстендилският общински театър с комедийния спектакъл „Световъртеж“ от Жан Жак Брикер и Морис Ласег.

„СВЕТОВЪРТЕЖ” е комедия за нравите на съвременното общество, в която героите, които през цялото време се опитват да разкрият истината, се заплитат в мрежи от лъжи, предизвиквайки редица смешни недоразумения. Режисьор на постановката е Владимир Петков, а ролите прекрасно изпълниха актьорите Адриана Петрова, Стела Здравкова, Явор Борисов, Николай Брънзалов и Бисер Маринов.

Действието на комедията се разиграва във Франция. Жена на известен политик, която изчезнала безследно преди 20 години и му оставила малкия им син, се завръща у дома, обаче, сега като мъж, американски полковник. Оказва се, че е била сътрудник на тайните служби и била принудена да изчезне и смени пола заради личната си сигурност. Политикът пък възнамерява да се ожени с най-добрата приятелка на жена си и да направи свадба в един ден със сина си, чиято годеница е испанка от богато семейство. Навремето жената е имала тайни любовни връзки с най-добрата си приятелка. Изключително интересна е и ролята на гувернантката, която едновременно е любовница на бащата и на сина. Тя забременява, обаче не се знае кой е баща на детето, а на всичко отгоре съобщава, че допреди 6 години е била мъж. След много обрати и комични ситуации, световъртежът приключва с хепиенд и всички остават да живеят заедно и щастливо.

Видно впечатлена от изключителните изпълнения на актьорите, босилеградската публика ги награди с бурни и ръкопляскания.

Разноските за гостуването на Кюстендилския театър изцяло пое общината, а входът бе безплатен.

П.Л.Р.

Фирмата „Балкан Лоджистик Карго”

„Балканска” 8,
Димитровград
Тел. +38110360771

НА КЛИЕНТИТЕ СИ,
РАБОТНИЦИТЕ
И НА
ВСИЧКИ
ГРАЖДАНИ
ПОЖЕЛАВА

ЩАСТЛИВА

НОВА ГОДИНА И ВЕСЕЛА КОЛЕДА!

delux SURDULICA ZANATSKA GRAFIČKO USLUŽNA RADNJA

ul. Jugoslovenska br. 88, 17530 Surdulica,
tel. +381 (17) 815-840,
mob.tel. +318 (63) 70 44 043

ПЕЧАТНИЦА “DELUX” СУРДУЛИЦА

ВЕСЕЛА КОЛЕДА И ЩАСТЛИВА

НОВА 2018 ГОДИНА
НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ НА СУРДУЛИШКА И БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНИ.

Игор Деспотов, председател на Съвета на Местната общност Долно Тлъмино

„Медголд" може да осигури добра перспектива за селото

Игор Деспотов, 23-годишен студент във факултета по строителство в Университета по архитектура, строителство и геодезия в София, е нов председател на Съвета на Местната общност Долно Тлъмино. На този пост той бе избран на неотдавна проведените редовни избори за Съвет на МО Долно Тлъмино.

Младият кмет ни разказа, че иска да вземе активно участие в решаването на проблемите и създаването на по-добри условия за живот на съселяните му, което всъщност са му били основни мотиви да поеме тази отговорна длъжност.

Кои са основните задачи и планове на новоизбрания Съвет на МО Долно Тлъмино?

- Освен няколко стари и опитни членове в новия седемчленен състав на съвета има и няколко млади хора, които искат да дадат своя принос за подобряването на условията за живот в нашето село. Със съдействието на кмета и на общинското ръководство планираме да извършим цялостен ремонт на регионалния път от граничния преход „Рибарци" до граничния преход „Голеш", който минава през Долно Тлъмино. От Рибарци до Рикачево пътя е с асфалтова настилка, обаче оттам до Голеш трасето е неасфалтирано и на някои места е с много дупки. Освен ремонта на пътното платно сред приоритетите на новия съвет е и слагането на асфалтова настилка на пътя, който минава през центъра на селото. Една от основните задачи, които сме си поставили, е и подобряването на сигналите на мобилната и 3G мрежата, както и на телевизионния сигнал. Както и предишните години, заедно с общинското ръководство ще продължим и ежегодното поддържане на всички махленски пътища.

В почти всички села в Босилеградска община броят на населението постоянно намалява и в тях остават предимно стари хора. Каква е обстановката в Долно Тлъмино по това отношение?

- И нашето село споделя съдбата на останалите села в Босилеградско. За съжаление миграцията и ниската раждаемост обезлюдиха и Долно Тлъмино. В нашето село в момента постоянно живеят над 100 души, предимно стари хора, които се занимават с животновъдство и земеделие за собствени нужди. Обаче много млади следват в България или пък са на временна работа в Западна Европа и във вътрешността на Сърбия. Доколкото би се създали подходящи условия тук, смятам, че тези млади хора, които в момента осигуряват поминъка си в чужбина, може би ще се завърнат на бащините си огнища.

Според теб селото има ли перспектива?

- Убеден съм, че с откриването на цеха за експлоатация на благородни метали, което в нашето село планира да направи канадската фирма „Медголд", ще се създадат добри условия за живот на местното население. Надявам се, с подкрепата на кмета и на общинското ръководство, този проект да се реализира, понеже той представлява голям шанс за всички. По този начин ще се създадат условия за откриване на нови работни места за младите, така че мнозина, които в момента изкарват поминъка си в чужбиина, ще имат възможност да се завърнат в селото. Фирмата вече върши изследвания, а възнамерява и да вземе под наем някои обекти в селото, които са собственост на МО, планира да ги ремонтира и в тях да открие свое представителство.

Напоследък много се говори за развитието на селския и ловния туризъм. Има ли новото ръководство някакви планове в тази насока?

- В момента в Долно Тлъмино и в околните села има много ловци. Нашия район разполага с добри условия за развитие на ловния туризъм и според мен това представлява шанс за привлечане на ловци от вътрешността на Сърбия и от България, които да идват на лов при нас. За тази цел би могло старите гранични застави и някои други обекти в селата да се преуредят в ловни хижи. Надявам се за реализация на тази идея да получим подкрепа от общината и от ловното дружество в Босилеград.

П.Л.Р.

„Услуга" получи АА + сертификат за успешна работа

Международната агенция Company Wll ltd тези дни връчи на босилеградското публично предприятие „Услуга" „Сертификат АА +" за успешна дейност, който се присъжда въз основа на извършените изследвания на финансовите показатели и дейностите на фирмата през последните 10 години.

Директорът на предприятието Предраг Трайков изразява задоволство от признанието и изтъква, че „Услуга" е първата фирма в Босилеград, която е получила такава висока оценка. Той посочи, че сертификатът се присъжда въз основа на финансовите отчети, сключените и реализирани договори, бизнес сътрудничество и други активности, които фирмата е осъществила през последните 10 години. Извършена е проверка и на всички финасови трансакции, на отчетите, които са предоставяни на съответните министерства за извършване на определени дейности и др.

По думите на Трайков полученото признание представлява потвърждение за досегашната им успешна работа, а то ще им осигури повишаване на конкурентоспособността за реализация на бъдещите активности.

П.Л.Р.

Mesara 1992
VEKTOR Bosilegrad
МЕСОПРОДАВНИЦА "ВЕКТОР" БОСИЛЕГРАД
НА ВСИЧКИ КЛИЕНТИ И ГРАЖДАНИ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА
ЧЕСТИТИ
НОВАТА 2018 ГОДИНА
И РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Добри, Владислава и Саня ще участват в проекта „Сърбия в ритъма на Европа"

Добри Миланов, ученик в трети клас на босилеградската гимназия, Владислава Петрунов, ученичка в шести клас на основното училище, и седмокласничката Саня Владимиров, ще представляват Босилеград в телевизионното шоу „Сърбия в ритъма на Европа", което през юни следващата година ще бъде излъчено пряко по „Първа телевизия".

Екип от „Първа телевизия", предвождан от Игор Карадаревич, директор на проекта „Сърбия в ритъма на Европа", миналата седмица в Босилеград организира конкурс за избор на талантливи певци и танцьори, в който участваха около 30 ученици от основното училище и гимназията, които предварително бе подбрал преподавателят по музика в ОУ Горан Младенов. Журито на „Първа телевизия" сред певците избра Добри Миланов, а сред танцьорите Саня и Владислава. Момичетата ще придружават Добри на сцената. Екипът на проекта планира допълнително да включи още танцьори от босилеградските фолклорни ансамбли.

Проектът предвижда участниците да представляват по една европейска държава. Под ръководството на екип от телевизията, от януари до края на юни следващата година, младите босилеградчани ще имат подготовки по два пъти седмично, по време на които ще упражняват една песен на езика на страната, която представляват, както и самото изпълнение на сцената.

Участието на музикалните таланти от Босилеград е осигурено въз основа на договора, който общината е сключила с фирмата „EUROPIAN CAPITAL ADVISORS MENAGEMENT" от Белград, която реализира този проект в общо 23 общини в Сърбия.

Телевизионното шоу ще се проведе в Ниш – града-победител в миналогодишното издание на проекта. Освен популярността, която ще спечелят с участието си в това шоу, най-успешните ще бъдат наградени и със седемдневна екскурзия в представляваната от тях страна.

П.Л.Р.

Децата и родителите им с представителите на Първа телевизия и зам-кмета Стефан Стойков

Новица Иванов

Времената на Мария

Малка хроника за едно място и едни времена

„Джулия, как боли, боли
сърцето без тебе, Джулия,
Джулия, как шуми, шуми
морето за тебе, Джулия,
о, моя Джулия“
(Автор: Васил Андреев)

„Селма путује на факултет,
она путује,
ја кофер њен носим, молим,
тежак је, ал' пошто њен је лично,
ја и тај кофер волим“
(Автор: Владо Дияк)

Мария! Снощи те срещнах пред дежурната аптека в центъра на Босилеград. Точно след двайсет години. Напълняла, с широко туловище, червена боядисана коса, повяхнала кожа на лицето. Но очите ти останали онези същите, черни и едри, с дълбок проницателен поглед, а тясната ти усмивка все още извираше от десния крайчец на долните ти устни. Ти ми се оплака, че си имала мъки с високото кръвно, че ревматизмът забавял крачките ти и че си се борила с най-силните и вече неизлечими болести – меланхолията и апатията, породени от скуката в градчето.

Мария! Когато заговорихме за годините от седмото десетилетие на двайсетия век, лицето ти сякаш се озари с ярка светлина. Бузите ти поруменяха и като че ли ти стана топло. Но и в тази декемврийска нощ Босилеград пак бе покрит със снежна покривка. От комините на вече посивелите къщи пак се виеше гъст тъмен дим, а въздухът миришеше на сурови букови дърва, варено кисело зеле с пушено свинско месо и на греяна джанкова ракия. Също както и тогава, през седемдесетте години на миналия век.

Мария! Тогава в крайния босилеградски квартал „Магурка“, в посоката на река Изворщица, имаше само шест къщи, симетрично подредени, сгушили се една край друга над калното и препълнено с вирчета Изворско шосе. Двуетажни тухлени къщи с една или две омазани стаи, обитаващи от гимназисти, деца на учители, учителстващи в прогимназиите на околните села. Мария! Дълги бяха босилеградските зимни нощи и имахме време и за учене и за купонясване. И тъкмо в третата поред къща над Изворското шосе, поне три пъти през седмицата, вие, по-големите гимназисти, се събирахте на купон. И то в къщата на съученика ти Ивайло, собственик на единствения грамофон в този квартал. Грамофонните плочи най-често донасяше Асен, синът на продавача. Малки и дългосвирещи плочи - югославски, български, чуждестранни. А всеки от вас купонджиите донасяше по нещо: бутилка червено вино „Стари град“, коняк „Плиска“, „Кокта“, вафли, фъстъци, соленки, бонбони „Лукчета“, карамели „Лакта“.

Мария! Аз бях диджеят на всеки ваш купон. Аз, с пет години по-малък от вас. Следях настроението на вас купонджиите и намирах подходящ момент за пускане на рок или фолк парче или музикална точка за танц. Мария! Тогава, докато те гледах как се смееш, скачаш и крещиш, кършиш тялото си под ритъма на някое рок парче или се топиш в страстен танц с някой от щастливците, едновременно изпитвах и щастие и ревност. Всички момчета от гимназията бяха полудели по теб. В лексиконите им в графата „любимо момиче, симпатяга“ само твоето име пишеха, в киното по-близко до теб сядаха, на големите междучасия и на вечеринките за теб се сбиваха. Мария! Нямаше по-щастливо момче от мен, когато съседът ми Ивайло ми съобщаваше, че довечера пак ще бъда диджей на купона ви и че пак ще видя теб. С нетърпение чаках да седнеш край мен, за да ми кажеш кое парче да врътна на грамофона. Да ме погалиш по къдравата ми руса коса и да ме целунеш по лявата буза, а аз да усетя и да вдишам от твоята пот, смесена с уханието на парфюм с аромата на ванилия или мускус. Мария! Тогава твоите ухания раздвижваха пеперудите в стомаха ми, събуждаха мъжествеността у мен и всяка вечер след всеки купон си лягах опиянен от изпаряващите от целувката ти по лявата ми буза миризми. Идваше ми тогава, завит под дебелия зимен юрган, да крещя като Тео от филма „Амаркорд“ на Фредерико Фелини: „Voglio una donna! Voglio una donna!“/“Искам жена! Искам жена!“/.

Мария! Това бяха годините, когато за стотен път гледахме „За шепа долари“ и „Добър, лош, зъл“ с Клинт Истууд, „Бъди щастлива, Ани“, „Кръстникът“ и американски телевизионни сериали. Това бяха годините, когато под дюшека на леглото си криехме „Чик“, „Адам и Ева“, „Старт“, „Плейбой“, немски и италиански порно-списания и късно вечер, след като родителите ни и по-малките ни братя и сестри заспиваха, кришом ги вадехме, разглеждахме и им се наслаждавахме. Мария! Това бяха годините на дънките „Супер Рифле“, донесени от Триест, на хипи прическите, тесните шарени ризи, каубойските ботуши с шпори. Това бяха годините, когато слушахме Радио Люксембург и грамофонни плочи с хитовете на Стоунсите, Клиф Ричард, Лили Иванова, Емил Димитров, „Щурците“, „Бийело дугме“, Мишо Ковач, Кемал Монтено. Мария! Всеки влюбен в теб си мислеше, че песента на Кичо Слабинац „Због једне дивне, црне жене“ е написана само за теб. А аз бях убеден, че песен за теб е изпял Емил Димитров. В „Джулия“ виждах теб и много тежко ми падаше края на всеки купон, който най-често свършваше с припева от същата песен: „Много дни, много дни без тебе ще боли“.

Мария! Това бяха годините, когато бащата на съученика ми Петър, милиционер в Народната милиция, ни засече как аз и синът му слушаме „Моя страна, моя България“ от Емил Димитров и ни зашлеви по една плесница, а след това на стотици късчета счупи грамофонната плоча; когато спрямо съученика ти Станислав бе наложено дисциплинарно наказание поради това, че е донесъл учебник по История на българската литература, купен в Кюстендил, в който писало, че Вапцаров е български, а не „македонски поет“, както ни учеха тогава; когато на брат ми Стефан намалиха поведението от „отличен“ на „много добър“, защото в спортната зала на основното училище с баскетболна топка счупил стъклото на снимката на Маршала; и когато на изборното заседание на Социалистическия съюз на трудещите се не избраха баща ми за общински председател само защото е оперирал катаракта в Кюстендил, а не във Враня или в Ниш. А три дни преди да замине на операция в Кюстендил баща ми се оплакал на един лекар от вранската поликлиника, че предписаните лекарства не му помагат, а той му отговорил: „Ако вас све излечимо, чему нам онда служе гробља!“

Мария! Но аз винаги си спомням деня, когато ти замина за Белград, за да следваш право. На автобусната гара се бяха събрали много твои съученички, а още повече съученици. А аз бях щастливеца, който носеше куфара ти до паркирания автобус. Сърцето ми се късаше от болка, че заминаваш далеч, но душата ми се топеше от приятно чувство, че тъкмо аз нося този куфар. Куфара ти беше много тежък, но аз го обичах, защото беше лично твой. Автобусът потегли, всички стоящи на перона ти махаха, а някои дори и заплакаха. Махнах ти и аз и докато автобусът се отдалечаваше и завиваше към „Гуйчак“, пожелах ти само едно - да не отваряш прозореца на автобуса и да не навеждаш главата си навън.

Мария! През осемдесетте години на миналия век отново те срещнах в Босилеград. Беше се завърнала от столицата. С диплом на юрист, веднага назначена на висок пост в общинската администрация. Но ми казаха, че си се върнала с разбито сърце. Вечер не те срещах на, изпълнената с разхождащи се млади хора, главна улица, нямаше те в концертната зала и в киното.

Мария! Тогава Босилеград бе оживял. Всички заводи работеха, младите вечер в новооткритите кафенета и ресторанти стол повече търсеха. В киното „Флашданс“, „Топ Гън“ гледаха, „Nights in white satin“/ „Нощи в бял сатен“/ от Муди Блус и „Women in love“ / „Влюбена жена“/ от Барбра Страйсънд слушаха, пънк прическа носеха, уиски, водка с тоник и кока-кола с ром пиеха, „Марлборо“ пушеха. За гладните от Етиопия благотворителни акции организираха, на срутената Берлинска стена се радваха.

Мария! В отминаващата нощ на осмото десетилетие отново те видях в Босилеград. В ресторанта на хотела. Очите ти и тогава бяха онези черни и едри, но не и с оня очарователен блясък, а нямаше я и усмивката ти, извираща от десния крайчец на долните ти устни. Мария, и тогава видях, че и по-нататък всички мъже гледат в теб, песен за теб поръчват. И аз дочаках да седна край теб. Заговорих те и ми се стори като че ли успях да върна блясъка в очите ти. И вече се почувствах, че не съм пет години по-малък от теб, че вече едни и същи неща ни свързват и че една и съща болка тежи на сърцата ни. Любовната болка, най-силната от всички болки. Докато минути ни разделяха от пристигащата Нова година, се надявах, че думите ми и виното в чашата ще стоплят сърцето ти. Но твоето сърце беше толкова студено, по-студено и от снежната и ледена новогодишна нощ. Мария, тази нощ фронтменът на рок групата десет пъти пя за теб любимата ти песен „Джулия“. Но на зазоряване аз заминах за столицата, а ти остана в градчето.

Мария! През деветото десетилетие на миналия век много нещастия преживяхме. Много загубихме, а малко получихме. Години, които спряха и надеждите и сънищата ни. Години, изядени от скакалци. Това бяха годините, когато на върха на обществената стълбица се качиха мутрите и бойците с бръснати глави и дебели вратове, с „Ролекс“, „Пайеро“ и „Калашников“, придружавани от дами със силиконови бюстове. Това бяха годините, когато, тук, на Балканите, чалгата уби културата, особено фолк и поп музиката. През лятото на 1993-та те срещнах пред сградата на гимназията. Празнувала си 20-годишнината от абитуриентския бал. Каза ми, че докато класната чела имената на абитуриентите от далечната 1973 година много съученици и съученички липсвали. Времето и войните ги разсеяли по всички посоки на света, а някои вече мирно почивали и на „Рисовица“.

Мария! Снощи те срещнах пред дежурната аптека в центъра на Босилеград. Ти ме помоли да те изчакам, докато си вземеш лекарствата, а след това да отидем у теб. Да изпием по едно кафе, а ако искам, може и чаша червено вино.

Мария! Седяхме в удобните фотьойли в топлата ти и просторна всекидневна и сърбахме силното кафе, смляно на ръчна мелничка. Пихме и отлежало червено вино от бутилката, която трябвало да отвориш само по специален повод, и си лафехме за годините отпреди. Правехме си равносметка на живота. Ти ми каза, че си била като върбата - цъфтяла си, но не си раждала. А аз ти казах, че човекът сам избира пътя на съдбата си и сам е господар на щастието си. И през цялото време на разговора ни ти гледаше все в една посока. Към претъпканата етажерка с книги. И с грамофонни плочи. И не издържа дълго. Стана от фотьойла и от купчината дългосвирещи плочи нежно измъкна една от тях. Това беше „Джулия“! Онази същата дългосвирещa плоча, която донасяше на купоните в квартала ми, а аз бях диджея ви. Взех плочата. Извадих я от плика и затреперих. Разнежен, докосвайки повърхността на грамофонната плоча, в стомаха пак усетих пеперудите. Като на първия купон, когато ми се падна честта да ви бъда диджей, да гледам теб, да служа на теб. Всеки допир на пръстите ми върху гладката грамофонна плоча оживяваше миналите времена. Всеки звук, всяка нотка, всеки копнеж, всяка надежда. Всеки спомен.

Мария! И хубаво, много хубаво ми беше с теб в тази снежна декемврийска нощ. С вкуса на отлежалото вино. С миризмите на времето ни. С музиката на живота ни.

/В една снежна босилеградска нощ през 2017 г./

Горазд

С Цвети се запознахме в Софийското метро. Аз вече бях във влакчето, а тя влезна на „Джеймс Баучер", спирката точно под улица „Любата". Помогнах й да си качи багажа. Чантата не бе тежка, но обемиста и трудно се пробутваше между стоящите пътници. Седна до мен и веднага ме заприказва.

-Прибирам се от дъщерята. Има пеленаче и аз й помагам. В чантата съм насъбрала бебешки дрехи, да ги изпера. Благодаря Ви, че ми помогнахте. Дъщерята е юрист в една банка, работи по цял ден. Зетят - също, той учи в Англия и сега е представител на тяхна фирма у нас. Имат детегледачка, но с бабите е по-различно...

Цвети е стройна, с присвити устни, но не инатлийско тънки, с кафяви галещи очи. От нея непрекъснато избухваше желание, бутано от кремъчната й воля, която помиташе всичко. Беше приказлива, но спокойна, уравновесена и подредена. След като се запознахме, погледна ме с чаровните си очи и продължи.

- Разбрах по говора, че сте от Краището. И корените на моя мъж са оттам. Горазд се казваше. Майка му, моята свекърва, бе учителка и му дала това име, защото то било името на ученик на Кирил и Методий. Бе среден на ръст, широк, без извивки, но не и заоблен. Повече от всичко обичаше да ходи там, да броди из Бесна Кобила и Църноок... И аз обичам този край. Никога няма да забравя Вашето прекрасно покрекло, ястие на което Вие му казвате спържа...

Загубените подробности се връщат. Оглеждам се. На всяка метро спирка шумът се удължава. Въздухът добива плътност и при движение усещам лъска. Изплуват забравени неща. Връщам се в Краището. Спомням си веднъж, когато топехме мас пред къщата, ни засипа градушка. Пред очите ми изплува споменът как свалям мокрите си дрехи - първо ризата, после теniската и една по една ги изтисквам, като внимавам водата от дъжда да пада на тънки струйки в гьола, образувал се в малката стаичка. Хрумна ми и когато с щръкналия си перчем ходих да търся четирилистна детелинка да ми донесе късмет в живота.

- Горазд бе специалист по ландшафтна архитектура и ландшафтно планиране. Хълмът над селото, задръстен с рошави трънки, грозно дразнеше окото му. Реши да го залеси. Съседите възразяваха, убедени, че това е градината на четирилистните детелинки. Вярваха във вълшебните сили на растението. Говореха му, ето ти гора отсреща, гъста, не е имало сеч поне сто години. Остави тази градина да ни предпази от зли очи и магии.

Чувам нещо във въздуха, но няма звук. Намирам се в някаква мъчителна тягостна безисходица, в която всичко цветно изглеждаше черно-бяло и всичко наоколо беше просмукано от усещане за бездушие. Оглеждам се, повдигам рамене. Помислих си: трябва да се качиш на дървото, за да откъснеш плода. А какъв ще е той? Търся мярката на човешкия живот.

- Мина, не мина една година от залесяването и Горазд се разболя. Свекървата Грозда, висока, суха, жилава и накуцваща, всяка сутрин размахваше кандилницата с тамян, а аз обезумена тичах ту в „Свети Мина", ту в „Рождество Богородично" – църквите, в построяването на които бе участвал и свекъра, лека му пръст. Познаваха ни във всички болници. Горазд се превиваше от болки в корема. Оказа се, че има рак на стомаха в напреднал стадий. Дъщеря ни Параскева и зетя се бяха сгодили. Обичаха се, бяха щастливи. Горазд не позволи да говорим за неговите болки. Искаше да вдигне сватба, да види дъщеря си в булченска рокля. Цвети въздъхна и продължи.

- Нашата къща е в края на квартала. Хубава е. В градинката имаме бадеми, точно по време на сватбата бяха цъфнали в розово. Да не забравя, имаме и една круша, която донесохме от Краището. От дома заминахме в ресторанта. Не, че са наши, но толкова красива двойка не бях виждала... Започна бавна мелодия „Ела се вие превива", младите затанцуваха. Телата се огъват, люшнати от мелодията на цигулката, ръцете рисуват красив копнеж, вплитат се като върбови клонки... Нещо ме стиснало в гърлото, някаква странна тръпка бушува в гърдите, недокосната болка, която не боли, а изгаря, разтяга се докато не се разпадне на тонове и стане музика. Горазд много обичаше две песни – „Кад я пойдо, Цвето, у чужбина" и „Продават се, мамо, белите манастири", но този път поръча „Каква е пролет пукнала! Всичко от земя излиза, а аз ще във земя да ида...". Хвана се на хорото, пот започна да се лее отвсякъде, бялата риза прилепна върху мускулестото му тяло... Целия излъчваше сила, помислих, че дори и младите фиданки по хълма над селото се люлеят от щастливия ритъм. Баба Грозда заплака. Затичвам се към нея и прихлупвам с длани очите й, слагам двете си ръце на дупките, откъдето се леят сълзите. Нищо не се получава. Те продължават да текат и встрани от дланите ми. Една седмица след сватбата Горазд почина.

Замълчахме. Наближава спирка „Обеля". Слизаме от метрото. Помагам на Цвети. Вече сме близки. Влизаме в кафе „Сантара". Сервитьорката донесе две двойни кафета, къси или дълги трудно беше да се разбере. Спомням си, сина ми разправяше, как по време на следването си в Благоевград в едно кафе девойката зад бара правила отчаяни опити да разбере какво точно означава „двойно късо кафе". Отваряме късметчетата. На нейното пише „Тайната на щастието е да не очакваш", а на моето „Предстои ти пътуване". В заведението, с дръпнати уши и с грозно шарена на цветя рокля, се беше опряло на лакти младо момиче и ни гледаше проницателно и изучаващо. Мълчим. Преброяваме рекламните захарни пакетчета и кутийките течна сметана. Внезапно поглеждаме към градинката. Навън е почти празно. Свежо боядисаните пейки в червено и лилаво са пусти и безмълвни като заключен храм. Долу по улицата две кучета се душат взаимно и се канят да се разделят.

- Хубав човек беше Горазд. Хубав. Посрещаше утрото усмихнат и лягаше усмихнат. Обичаше Краището. Често отиваше там. Помагаше на хората. Беше заградил всички наши имения, та дори и „заметините", как им казвате на малките нивички. Опитах се да узная грях ли е или проклятие. Какво е сгрешил? Отидох в един манастир. Затворих очи и се помолих на Бога да прости греховете ни. Обещах на Господа да поддържам бащиния му дом в обезлюдената махала. Грях било да занемариш постройката на предците си. През следващото лято ще отида и да потърся четирилистна детелинка. Може би ще ни донесе щастие, най-много на внучката Грозда. Да, искам да взема и круша. Тази в двора изсъхна. Разделяме се. Пред нас прелетя калинка, вестителка на щастието и късмета. На отсрещната стена бе нарисувано нещо. Взирам се в рисунката да разпозная сюжета и символиката, но не успявам. Бързам. Ще закъснея. Тази вечер професор Евгени Велев ни покани на изложба „Грях, зачатие, страст, любов".

Сунчица БОЙКОВА

ОБЩИНА БАБУШНИЦА

**НА ГРАЖДАНИТЕ
НА ОБЩИНАТА
И НА ВСИЧКИ ХОРА
ЧЕСТИТИМ**

**2018
И КОЛЕДА**

**ДА СТЕ ЗДРАВИ И ВЕСЕЛИ!
КЪСМЕТ И УСПЕХИ.**

Поетични мигове

Като призрак

Миналото лято
бях в косата ти,
и в окото ти...

Опитвах се
да вляза и в сърцето ти
Мисля че успях и там
да се настаня

Отведнъж се загуби
отиде някъде
Като призрак
изчезна
И къде сега да те намеря
И косъм от косата ти
и една мигла от клепачите ти
не ми остави
да ми припомят за теб

Може би ще изгрееш
от някоя друга страна
от която
най-малко се надявам
Може би тогава
няма да бъдеш
ти която си
но аз ще се надявам
че ти ще си
ти която познавах
отпреди

За нищо не ми трябваш
Само бих те гледал

Б. Димитров

ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ “ГЕОРГИ ДИМИТРОВ” Босилеград

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 2018 ГОДИНА И КОЛЕДА

НА УЧЕНИЦИТЕ, УЧИТЕЛИТЕ И РОДИТЕЛИТЕ, С ПОЖЕЛАНИЯ ЗА ЗДРАВЕ, УСПЕХ, РАДОСТ И ЩАСТИЕ.

Пресклубът на БТА в Босилеград празнува две години от създаването си

На 12 декември се навършват две години от откриването на първия регионален пресклуб на Българска телеграфна агенция извън България - в Босилеград.

За първи път БТА “стъпи” в Босилеград през 2013 г. с организирането на изложбата „Родени свободни”, посветена на българския свободен печат. През 2014 г. в града беше открита Десетата Световна среща на българските медии, на която присъстваха 150 журналисти от 30 държави. На 1 ноември 2017 г., в Деня на будителите, водещите новини на Българската телеграфна агенция зазвучаха в ефира на Нова радио-телевизия Босилеград, чийто основател е Националният съвет на българското национално малцинство в Сърбия. БТА предостави на радио Босилеград да ползва материалите безвъзмездно, като освен в ефир, новините на БТА са достъпни и на сайта на радиото.

П.Л.Р.

От Нова година пътна такса от Ниш до българската граница

От 1 януари 2018 г. преминаващите превозни средства по новооткрития участък на автомагистралата между градовете Ниш и *Димитровград* ще плащат *пътна такса.*

Според предложението на “Пътища Сърбия”, което одобри републиканското правителство, пътуването по магистралата ще струва на шофьорите на лек автомобил 190 динара. Автобусите ще плащат 560 динара, а товарните автомобили – 1 120 динара. Пътната такса ще се заплаща само на един пункт, който се намира край Димитровград.

Източното разклонение на коридор №10 – от Ниш до границата с България, е дълго 86,9 километра, но не всичко е магистрала, понеже все още се работи в Сичевската клисура и по отсечката край Пирот.

Спортско туристички центар ЦАРИБРОД

ВЕДОМСТВОТО ЗА СПОРТ И ТУРИЗЪМ СТЦ „Цариброд”

„Теслина” ББ Димитровград;
Тел. 010 381124; 010 360 873
e-mail: stcdimitrovgrad@gmail.com
Сайт www.udimitrovgradu.rs

НА ВСИЧКИ ГРАЖДАНИ ПОЖЕЛАВА

ВЕСЕЛА КОЛЕДА И УСПЕШНА НОВА ГОДИНА

Много здраве, късмет и добри резултати.

Занимавайте се със спорт!

СПОРТНИЯТ СЪЮЗ НА ОБЩИНА БОСИЛЕГРАД И СПОРТНОТО ДРУЖЕСТВО “МЛАДОСТ”

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 2018 ГОДИНА И РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

НА ВСИЧКИ СВОИ ЧЛЕНОВЕ И НА ГРАЖДАНИТЕ НА БОСИЛЕГРАДСКА ОБЩИНА И ИМ ПОЖЕЛАВАТ ЗДРАВЕ, УСПЕХ И БЛАГОПОЛУЧИЕ!

Детска градина “Детска радост” Босилеград

на всички малчугани, на родители и на гражданите в общината

пожелава

Весела Коледа и щастлива Нова година

Коледа е любов и благодарност

В навечерието на най-светлия християнски празник – Рождество Христово, нека си припомним за най-голямото чудо в историята на света, станало именно на този ден. Бог става човек, за да изведе човека към Небето и да го обожестви. Синът Божи пристига в света да му подари съвършена любов. Нека тази съвършена любов докосне всекиго в предстоящите празнични дни! А ето какви насоки за посрещането на Рождество Христово ни даде димитровградският свещеник о. Синиша Бувач, на който по този повод зададохме следните въпроси.

1. Отче Синиша, наближава един от най-големите празници в християнския свят, какво освен богатата трапеза Рождество Христово или както му казва нашия народ Божич, би трябвало да представлява за едно семейство и как празникът трябва да бъде отбелязан?

Димитровградският свещеник о. Синиша Бувач е роден 1988 г. в Пула (Хърватска), средно богословско училище е завършил в Цетине, а следвал във Фоча. В нашите краища пристига от Бийела (Херцег Нови). Димитровградски свещеник става през 2015 година и както казва изключително е щастлив, че е свещеник в Димитровград, град богат с културно-исторически паметници, добри хора и с богата история.

Преди всичко Рождеството на нашия Господ Исус Христос е най-щастливият християнски празник, тъй като Второто Лице на Сета Троица (Бог Син), цитирайки Никео-цариградския Символ на вярата, се Въплъти от Дух Светий и Дева Мария, и стана човек, заради домостроя на спасението на нас човеците, т.е. Бог Син става Богочовек Христос, за да може като новият Адам да избави хората от греха и да ни покаже пътя, по който трябва да вървим. С Раждането на Исус започва нова ера на човешкото съществуване на земята и със самия Богочовешки пример и с Неговата емблеатичност сме призвани да бъдем богове по благодатта, която Той, Христос, е установил чрез светите тайни за нас хората. Като връхна точка на свещения живот на нас православните християни е именно свещената тайна на Евхаристията, в която се обожествяваме и ставаме съучастници в раждането, смъртта и възкресението на Христос.

Божич или Коледа предшестват пости, за да принесем жертва на Господа и да се изчистим от духовния и телесен грях и с това да допринесем за духовното ни развитие, след което и да дочакаме този голям и блажен християнски празник. Това, което е съществено и смислено за Коледа и Коледа, е че празникът трябва да бъде най-напред проследен с пост, молитва и причастие и, разбира се, със семейно събиране на трапезата, защото Божич не е ястие и питие, Божич е любов и благодарност, която ни оказа нашия Творец.

За едно семейство Божич, отпразнуван православно, представлява любов и задушевност в семейството и благослов Божи за домашните.

2. За този период, колкото живеете в Димитровград, какви са Вашите наблюдения по въпроса за практикуването на вярата в тези наши краища?

През това време забелязах много добродетели във вашите краища, единственото нещо което не е добре и което съзирам е невежество и непрактикуване на вярата, което вероятно е последица от миналовековния тежък духовен и морален период, който е бил наложен, но ние трябва постоянно да се усъвършенстваме във всичко и да забравим какво и как е било и трябва по-често да посещаваме светите храмове, да постим, да се причестяваме, да вършим добри дела и така ще станем по-съвършени хора, Божи хора, а какво е човек без Бога освен тръстика, която повива и малък полъх, защото няма Господ в себе си.

Както вече казах, слабо е „практикуването на вярата“, обаче нищо на този свят няма и не съществува, а да не може да се оправи, трябва да имаме вяра и воля да напредваме, а аз виждам напредване в енорията. Бих желал още да напомня, че вярата и църковните канони са над обичаите, които някога могат да бъдат и пагубни, защото не са християнски.

Като заключение бих искал да кажа, че хората, които живеят тук, по същество са добри и вярващи, само като се добавят още малко воля и вяра и този край ще стане наистина един правилно набожен и богобоязлив, който ще се измъкне от земните нещастия.

3. Празниците са изключителни моменти хората да бъдат насърчени да извършват добри дела и да изграждат по-добро и успешно общество. Времената, в които живеем, никак не са лесни, как да се обнадеждат хората да забравят на проблемите и в хубаво настроение да посрешнат празниците?

Времената винаги са трудни, всяко време си носи своите тежести, както казва народната поговорка, а хората трябва да бъдат изпълнени с любов и уважение един към друг и трябва да гледаме напред, т. е. във всяка неприятност, която живота ни донесе, трябва да търсим искрата на светлината, която ще ни озари, точно като бъдника, и с това ще ни бъде полесно да преодолеем всичките проблеми, които се изправят пред нас. По този начин и с Божата помощ всеки ден на човека може да бъде празник, само трябва да имаме Бога в себе си и да му се молим, разбира се, и да възлюбим ближния си като себе си.

4. Благодарим Ви от сърце за този разговор и накрая Вашето поучение за нашите читатели.

И аз Ви благодаря за разговора и Ви желая всяко добро и успех в по-нататъшната ви работа, а на читателите желая в здраве, щастие и сговор да дочакат най-светлия християнски празник и нека Господ всички ни дари с всяко добро в живота и постоянно да се усъвършенстваме в добродетелите. Нека повече се върнем към Бога и към Светите тайни, което очаквам от вас защото сте праведни. Надявам се, накрая, че ще почетете вярата, която са ни оставили нашите предци, и че църквите ще бъдат пълни с хора и молитви и че вие ще бъдете тези, които на всяка крачка ще разпространяват любовта, вярата и добротата.

Нека Бог ви благослови и в радост и съгласие дочакаме Божич. Христос се роди! Воистину се роди!

Д. Христова

RADA-PALMA ДОО

На работниците, мющериите и на всички граждани пожелава всичко най-добро в Новата 2018

„Балканска“ 46
Димитровград
„Балканска“ 20
Димитровград
„Георги Димитров“ 113
с. Желюша
Тел. 069 409 60 81 и 069 409 60 84

Уважаеми читатели, следващия брой на вестника излиза на 19 януари. *Редакцията*

Възпоменание
Навършиха се ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ от смъртта на

СЕВЕТКА ЦВЕТКОВА

(1922 - 1997)
от Горна Лисина

Вечно ще пазим от забрава хубавите спомени за теб и за твоите добрини!
Почивай в мир!

Синът Аца със семейството си

На 6 януари се навършват 10 ГОДИНИ от смъртта на нашата скъпа

МАЛИНА СТАВРОВ

С много обич и светли спомени винаги ще живее в нашите сърца

Опечалени:
семействата Ставров и Николов

Възпоменание
На 7 януари 2018 година се навършват 20 ГОДИНИ от смъртта на

ДАРИНКА ЦВЕТКОВА

от Райчиловци, Босилеградско

Времето е безсилно пред нашата непреходна благодарност към обичаната ни съпруга, майка, свекърва, тъща и баба.
Почивай в мир!

От съпругът Крум, синът Аца, дъщерята Малинка, снахата Цветанка, зетът Павле, внукът Дарян и внуката Лиляна

Възпоменание
На 9 декември се навършиха 20 ГОДИНИ от смъртта на нашия мил и непрежалим баща, тъст и дядо

РАДИВОЙЕ ИВАНОВ

На 23 декември се навършиха15 ГОДИНИ от смъртта на нашата мила майчица, тъща и баба

СТОЙНА ИВАНОВА,
по баща АНГЕЛОВСКА

от ДОЛНО ТЛЪМИНО

Скъпи родители, обичта ни към вас никога няма да изчезне от нашите сърца. Вечно ще пазим от забрава хубавите спомени за вас и за вашите добрини!
Почивайте в мир!

Дъщерята Милияна, синът Драган, зетът Стоичко и внуците Ивана, Александър и Игор

Новогодишни вицове

Четиригодишният син на програмист пита баща си:

-Тате, татеее, как Дядо Коледа носи толкова много подаръци????

Бащата отговорил:

- С Win Zip дете мое с Win zip!

***

Детенце се оплаква в детската градина, че Дядо Коледа бил голяма скрънджа. Децата го питат защо:

- Как защо?! Този дъртак вместо да донесе подарък е оставил кутия бонбони, които родителите ми криеха в гардероба...

***

Двама пияни си говорят:

- Защо дрънпна брадата на Дядо Коледа?

- Исках да проверя - истинска ли е...

- И?

- Истинска се оказа, и сега и идея си нямам какво да правя с нея?!

***

Дядо Коледа в детската градина пита:

- Деца, знаете ли какво ви нося?

Децата(в хор):

- КРЕДИТИ!

***

Две блондинки си говорят:

- Знаеш ли, Снежанка още ходи с дядо Мраз.

- А дядо Коледа с кого ли ходи?

- Как с кого бе, с Мери.

- Коя Мери?

- Абе Мери Кристмас, бе!

***

В живота на мъжа има три периода:

1. Той вярва в Дядо Мраз.

2. Той не вярва в Дядо Мраз.

3. Той е Дядо Мраз.

***

В навечерието на Коледа мъж се клатушка по улицата, носейки елхичка. Една възрастна дама го вижда и с изумление казва:

- Как не ви е срам по Коледа да се напивате, а да не стоите при семейството си?

- И на мен ми се иска да се прибера, но не знам как да се измъкна от тази гора?

***

В детската градина, бащата към синчето си:

– Ти вече си голям, трябва да знаеш, че никакъв Дядо Коледа не съществува, това бях аз…

– Знам, знам. Ти си и щъркела…

Портал ФДР
FAR
интегрира
мултикултуралното
развитие
между
Сърбия
и България

Афоризми
Симеон КОСТОВ

- Всичките политически партии си приличат една на друга. Това ги прави особени.
- Той ми плати да гласувам за него. Аз гласувах за друг. Той ме научи да подкрепям оня, който дава повече.
- В брака най-хубав момет е сексът - преди брака.
- Аплодисмент - това е разбиване на дланите, заради лекуване на чужди суети.
- След пране на парите трябват пари да се „изперат“ ръцете.
- Знамето е късче платно, с което след войната едни изсвирват химн, а други си бършат краката.
- Очевидецът каза, че нищо не е видял. Затворил си очите пред толкова голям ужас.
- Някои политици ръкопляскат в ръкавици, за да не им изпаднат следите.
- Народа е като стадо овце. Все едно кой е пастирът, то си блеи еднакво.
- Каква е разликата между сиромасите и богатите? На сиромасите са гладни устата, на богатите - очите.

Здраво деда Мане

Паде снежък, па седимо с деда Лулу уз кавторат, пийемо чай од джоджон и умуйемо. Пийемо джоджон, кажу смируйе живци. Нийе смо с дедуту арно укротили, ама живците ни вачаю. Кико тека – нийе се укротуйемо, йош малко съсвем че се смиримо, а живците ни беснею? Мудруйемо ква йе тая работа, ка на телевизуюту рекоше – йош 2 неделье па Нова годин. Деда Лула подрипну колка седе на тераежа и искоколи очи у мене. – Де съга Сускье кажи ква йе тая работа, кво йе това чудо? Ка толкова бърже дойде Нова годин? Колка преди некой месец гьу славимо? А я му кажем – де ти на мене обясни овова чудо: Дън никико да мине, ночи се растъргну ко гладна годин, а годината часком оддети? Нали йе годината од дънове. - Е нейе бабо, мудруйе деда Лула, годината йе од месеци, а месеците од неделье. - Па кво с това, питам я. Дъновете не миньую, а недельете часком мину. Постимо среду, мине дън, постимо петак, па празници, па два дъна и ете ти гьу пак среда. Часком мине неделята. - А що тъгай се толова одълже месеците, нали су они од неделье? – пак мудруйе Лула. Од йедну пензию до другу колка не йе половин месец, а половин годин. Узнемо половин пензию, стискамо гьу, разтързамо гьу, а никико да даду другуту половину. - Ма чеке Луле, кво това испаде? Дъновете и месеците се разтъргну, отегну се, а недельете и годината ей тека – часком пролету! – Е бабо, поче да вилозовира Лула. Сечаш ли се ко смо учили у гимназию – све йе у некикви цикълуси, све се некико повтара. Пролет, лето, йесен, зима и пак пролет. Тека и това – Дънат се мъкне, недельете лету, месеците се разтъргну, годината пролети. – А що ка беомо млади па кад отидемо на госйе, дънат бърже пролети, а ка отидемо на жетву, никико да мине. Кико тъгай ка дойде рачун за струю, воду, телевон, одма запцуйеш. Па ичера плати, ка толкова бърже пройде месецат? Ко тека Луле, ка чекамо пензиюту, половин месец никико да мине, а ка да плачамо сметкьете – цел месец пролети додека трепнеш? Деда Лула само зину, погледа ме напреко, узе си дреюту, тури шубаруту и од вратата рече: - Ти си по-голем вилозоф от гърците и затвори вратата.

Рабуш

Остадо сама и се сети за тебе, деда Манчо. Те ти домашно, ти си акълия, домишлят, че ни обясниш туя работу с дъновете и годинете. И сети се лани ка доодимо при вас. Све накьитено и прекьитено. Навечер се усвиткале сиялице, разне бойе, различито жмичкаю, човек да им се не нагледа. А у вас йелка по-голема од мене, накьитена с разни украси, със сиялице, играчкье, с динари и с еври. И тъгай нали се шалимо и питувамо децата – Одека на деда мраза динари и еври? Нали тамо у туя ньегову Лапонию нище се не плача, нема лапонскье паре, а камо ли еври и динари? А сечаш ли се кво ни одговори твоят унук. – Ка може деда Мраз да лети със санете и йеленатога, он може да си улезне у сваку банку и да си узне колко му требу паре за подаръци на децата. И нали тъгай се шалимо, дека ако случайно (недай Боже) деда Мраз буде од нашите краища, че напълни джеповете и торбуту с еври, че върльи подаръците за деца и нема нищо да добию за Нову годин. А ти тъгай рече дека нашите дедамразовци не се маскираю и облаче у цървено, а носе ташне и машне. Те ка дойде некиква демократия они долетеше из цел свет, удружише се с нашите и оплъачкаше не само банкьете, а и предузекьата, задругьете... държавуту оплячкаше. Па съга ни укьите градовете, потвърлье ни некою пару за половин кьило месце, некойе пивце, некою петарду. Да пивнемо, да йеднемо, да пуцамо петарде, та да не пукнемо од муку. Ма деда Мане, я се пак занесо. Нема да оратимо за лоше работе. Вийе лани с деда Лулу се беосте накьитили ко йелкье, незнам дали се сечаш. Дай и съга да се провеселимо, да ви честитамо Нову годин, да сте здрави и живи, па ко йе Бог рекъл. И све най-убаво на сви човеци, а най-много на тия що чету Ново Братство.

На вас сам написала честитку, ко що си йе ред, ютре че ви гьу пратим.

Айд у здравлье и по Нову годин да ни обясниш това с дъновете и годинете.

Баба Суса

Ново Братство
CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
323.15+659(497.11)z
ISSN 2466-4707 = Ново Братство
COBISS.SR-ID 224701964

Вестник на българите в Сърбия
Първият брой излезе на 15 юли 2016 г.
Издава: Издателство “Ново”Братство”, Ниш, “Кей 29 декември” - 8
Основател на издателството: Национален съвет на българите в Сърбия

* Директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: Мила Васов * Редакция: Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчица Бойкова и Снежна Джелич * Технически редактор и компютърен дизайн: Никола Цветков
* Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

* Телефони: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
* Вестникът излиза два пъти в месеца. Ръкописите не се връщат. * Собствени приходи 330-3002545-68, CREDIT AGRICOLE. * Печата: “Врбас Комерц”, Кнез Михайло Обренович 47, Ниш, тел./факс 018 576-283; 064 1981 666

ISSN 2466-4707
9 772466 470000 >